COMISIE

DECIZIA COMISIEI

din 12 decembrie 2008

de punere în aplicare a Directivei 2006/88/CE a Consiliului în ceea ce privește cerințele referitoare la plasarea în carantină a animalelor de acvacultură

[notificată cu numărul C(2008) 7905]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2008/946/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 91/496/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 de stabilire a principiilor privind organizarea controalelor sanitar-veterinare ale animalelor provenite din țări terțe introduse în Comunitate și de modificare a Directivelor 89/662/CEE, 90/425/CEE și 90/675/CEE [1], în special articolul 10 alineatul (3) al doilea paragraf și articolul 10 alineatul (4) primul paragraf,

având în vedere Directiva 2006/88/CE a Consiliului din 24 octombrie 2006 privind cerințele de sănătate animală pentru animale și produse de acvacultură și privind prevenirea și controlul anumitor boli la animalele de acvacultură [2], în special articolul 25 și articolul 61 alineatul (3),

întrucât:

(1) În conformitate cu articolul 16 alineatul (1) din Directiva 2006/88/CE, animalele de acvacultură care aparțin unor specii sensibile la bolile enumerate în anexa IV partea II din directiva respectivă și care urmează a fi introduse, în scopul creșterii sau repopulării, într-un stat membru, o zonă sau un compartiment declarate indemne de o anumită boală trebuie să provină dintr-un stat membru, dintr-o zonă sau un compartiment care să fie, de asemenea, declarate indemne de boala respectivă. În conformitate cu articolul 44 alineatul (4) din directiva respectivă, același lucru este valabil pentru zonele care fac obiectul unui program de supraveghere și de eradicare în ceea ce privește o anumită boală.

(2) În conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din Directiva 2006/88/CE, speciile-vectori pentru bolile enumerate în anexa IV partea II din directiva respectivă, care urmează a fi introduse pentru creștere sau repopulare într-un stat membru, o zonă sau un compartiment declarate indemne de o anumită boală, trebuie fie să provină dintr-un stat membru, o zonă sau un compartiment care sunt declarate indemne de boala respectivă sau să fie menținute în carantină în ape indemne de agentul patogen respectiv pe o perioadă corespunzătoare, în cazul în care, pe baza datelor științifice sau a experienței practice, acest lucru se dovedește suficient pentru a limita riscul de transmitere a bolii la un nivel acceptabil pentru a preveni răspândirea bolii în cauză. În conformitate cu articolul 44 alineatul (4) din Directiva 2006/88/CE, același lucru este valabil pentru zonele care fac obiectul unui program de supraveghere și de eradicare în ceea ce privește o anumită boală.

(3) O listă de potențiale specii-vectori pentru bolile enumerate în anexa IV partea II din Directiva 2006/88/CE, inclusiv condițiile în care aceste specii trebuie considerate vectori în sensul articolului 17 din directiva respectivă, figurează în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1251/2008 al Comisiei din 12 decembrie de punere în aplicare a Directivei 2006/88/CE în ceea ce privește condițiile și cerințele de certificare pentru introducerea pe piață și importul în Comunitate de animale de acvacultură și produse obținute din aceste animale și de stabilire a unei liste a speciilor-vectori [3].

(4) Articolul 20 alineatul (1) din Directiva 2006/88/CE prevede, prin derogare de la articolul 16 din directiva respectivă, că eliberarea, într-un stat membru, o zonă sau un compartiment declarate indemne de o anumită boală, a animalelor acvatice sălbatice sensibile la bolile enumerate în anexa IV partea II din directiva respectivă și care au fost capturate într-un stat membru, o zonă sau un compartiment care nu au fost declarate indemne de boala respectivă este subordonată plasării în carantină a animalelor acvatice sălbatice, sub supravegherea autorității competente și în instalații corespunzătoare, pentru o perioadă cu o durată suficientă pentru a reduce la un nivel acceptabil riscul de transmitere a bolii. În conformitate cu articolul 44 alineatul (4) din Directiva 2006/88/CE, același lucru este valabil pentru zonele care fac obiectul unui program de supraveghere și de eradicare în ceea ce privește o anumită boală.

[1] JO L 268, 24.9.1991, p. 56.
[2] JO L 328, 24.11.2006, p. 14.
[3] A se vedea pagina 41 din prezentul Jurnal Oficial.

(5) În conformitate cu articolele 10 și 11 din Regulamentul (CE) nr. 1251/2008, animalele din speciile-vectori și animalele acvatice sălbatice destinate creșterii, zonelor de relocare, pescăriilor cu repopulare organizată și instalațiilor ornamentale deschise, precum și animalele acvatice ornamentale din specii sensibile, destinate instalațiilor ornamentale închise, pot fi importate într-un stat membru, o zonă sau un compartiment declarate indemne de o anumită boală sau în zone care fac obiectul unui program de supraveghere și de eradicare în ceea ce privește o anumită boală chiar dacă nu provin din zone declarate indemne de boală, cu condiția ca ele să fi fost plasate în carantină pentru o perioadă adecvată, astfel cum prevede Directiva 2006/88/CE. În conformitate cu articolul 10 alineatul (1) prima liniuță din Directiva 91/496/CEE, carantina se poate efectua într-o țară terță.

(6) Pentru a asigura o plasare în carantină care să reducă la un nivel acceptabil riscul de transmitere a bolilor enumerate în anexa IV partea II din Directiva 2006/88/CE, ar trebui stabilite norme detaliate privind carantina.

(7) Fermele de carantină din Comunitate sunt incluse în definiția corespunzătoare „exploatației de acvacultură" de la articolul 3 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/88/CE. În interesul situației sănătății animalelor în cadrul Comunității, fermele de carantină din țările terțe ar trebui să respecte cerințe echivalente celor stabilite pentru exploatațiile de acvacultură în Directiva 2006/88/CE.

(8) Atunci când plasarea în carantină are loc în Comunitate, este de o importanță capitală ca transportul loturilor de animale de acvacultură către ferma de carantină să fie monitorizat, pentru a garanta că animalele care urmează a fi plasate în carantină sunt transportate direct și într-un mod sigur către ferma de carantină.

(9) Fermele de carantină ar trebui să fie construite și gestionate într-o manieră care să prevină răspândirea bolilor între unitățile lor, precum și între fermele de carantină și alte exploatații de acvacultură.

(10) Anumite activități legate de plasarea în carantină în Comunitate intră în sfera definiției „controalelor oficiale" de la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor ([1]). Prin urmare, costurile referitoare la plasarea în carantină în Comunitate ar trebui reglementate de articolul 27 din regulamentul respectiv, care prevede că statele membre pot percepe onorarii sau taxe care să acopere costurile pe care le presupun controalele oficiale.

([1]) JO L 165, 30.4.2004, p. 1.

(11) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

CAPITOLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

Prezenta decizie stabilește cerințele aplicabile plasării în carantină prevăzute:

(a) la articolele 17 și 20 din Directiva 2006/88/CE; și

(b) în capitolul IV din Regulamentul (CE) nr. 1251/2008 și în modelele de certificat stabilite în anexa IV la regulamentul respectiv.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:

1. „fermă de carantină" înseamnă o instalație:

   (a) în care se efectuează carantina animalelor de acvacultură;

   (b) care este compusă din una sau mai multe unități de carantină; și

   (c) care este autorizată și înregistrată de către o autoritate competentă, în sensul articolului 2 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004, în calitate de fermă de carantină în conformitate cu articolele 4 și 6 din Directiva 2006/88/CE și care respectă condițiile minime aplicabile fermelor de carantină prevăzute în anexa I la prezenta decizie;

2. „unitate de carantină" înseamnă o unitate separată din punct de vedere funcțional și fizic în cadrul unei ferme de carantină, care conține doar animale de acvacultură din același lot, având aceeași stare de sănătate și, dacă este cazul, animale de acvacultură santinelă;

3. „animale de acvacultură santinelă” înseamnă animale de acvacultură folosite ca ajutor pentru diagnostic în timpul carantinei;

4. „boli enumerate” înseamnă bolile enumerate în anexa IV partea II din Directiva 2006/88/CE;

5. „specialist calificat și autorizat în domeniul sănătății animalelor acvatice” înseamnă un specialist calificat în domeniul sănătății animalelor acvatice, desemnat de autoritatea competentă pentru a efectua, în numele său, controale oficiale specifice în fermele de carantină.

CAPITOLUL II

PLASAREA ÎN CARANTINĂ A ANIMALELOR DE ACVACULTURĂ ÎN ȚĂRILE TERȚE

Articolul 3

Condiții de import

În cazul în care plasarea în carantină reprezintă o condiție prealabilă pentru importurile de loturi de animale de acvacultură în Comunitate, în conformitate cu capitolul IV din Regulamentul (CE) nr. 1251/2008, aceste loturi sunt importate în Comunitate doar dacă sunt respectate condițiile stabilite în prezentul capitol.

Articolul 4

Condițiile de plasare în carantină în țările terțe

(1) Carantina trebuie să fi fost efectuată într-o fermă de carantină, astfel cum este specificat la articolul 2 alineatul (1) litera (c).

(2) Ferma de carantină trebuie să fie plasată sub controlul autorității competente și aceasta din urmă trebuie:

(a) să viziteze incintele fermei de carantină cel puțin o dată pe an;

(b) să se asigure că ferma de carantină respectă condițiile stabilite de prezenta decizie;

(c) să controleze activitatea specialistului calificat și autorizat în domeniul sănătății animalelor acvatice; și

(d) să verifice că sunt, în continuare, îndeplinite condițiile care au determinat acordarea autorizației.

(3) Animalele de acvacultură trebuie să fi fost supuse dispozițiilor privind carantina prevăzute la următoarele articole:

(a) articolele 13, 14 și 15, în cazul speciilor sensibile;

(b) articolele 16 și 17, în cazul speciilor-vectori.

(4) Animalele de acvacultură trebuie să fie eliberate din carantină numai prin intermediul unei autorizații scrise din partea autorității competente.

Articolul 5

Autorizarea fermelor de carantină în țările terțe

(1) Pentru a fi autorizate de autoritatea competentă, fermele de carantină trebuie să respecte:

(a) dispoziții cel puțin echivalente condițiilor referitoare la autorizare prevăzute la articolul 5 din Directiva 2006/88/CE;

(b) condițiile minime aplicabile fermelor de carantină prevăzute în anexa I la prezenta decizie.

(2) Fiecare fermă de carantină autorizată trebuie să primească un număr de înregistrare.

(3) O listă a fermelor de carantină trebuie să fie alcătuită și comunicată Comisiei.

Articolul 6

Suspendarea și retragerea autorizației fermelor de carantină în țările terțe

(1) În cazul în care este notificată cu privire la prezența suspectată, într-o fermă de carantină, a uneia sau a mai multor boli enumerate, autoritatea competentă trebuie:

(a) să suspende imediat autorizația fermei respective;

(b) să se asigure că sunt luate măsurile necesare pentru a confirma sau a elimina suspiciunea, în conformitate cu punctul 3 al anexei II.

(2) O suspendare în sensul alineatului (1) nu trebuie înlăturată până când:

(a) suspiciunea privind boala sau bolile enumerate nu a fost eliminată în mod oficial; sau

(b) eradicarea bolii (bolilor) enumerate în cauză nu a fost finalizată cu succes în ferma de carantină și unitățile de carantină vizate nu au fost curățate și dezinfectate.

(3) Autorizația unei ferme de carantină trebuie să fie retrasă imediat de către autoritatea competentă, în cazul în care ferma nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 5 alineatul (1).

Comisia trebuie să fie informată imediat despre acest lucru.

Articolul 7

Lista fermelor de carantină

Comisia furnizează statelor membre toate listele noi și actualizate ale fermelor de carantină, pe care le primește în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) și le pune la dispoziția publicului.

CAPITOLUL III

PLASAREA ÎN CARANTINĂ A ANIMALELOR DE ACVACULTURĂ ÎN COMUNITATE

Articolul 8

Atestarea

(1) În cazul în care loturile de animale de acvacultură importate în Comunitate sunt destinate plasării în carantină în Comunitate, importatorul sau agentul acestuia furnizează o atestare scrisă, semnată de către persoana responsabilă de ferma de carantină, care confirmă că animalele de acvacultură vor fi admise în vederea plasării în carantină.

(2) Atestarea prevăzută la alineatul (1):

(a) este redactată în cel puțin una dintre limbile oficiale din statul membru al punctului de control la frontieră în care sunt efectuate controalele veterinare; cu toate acestea, statul membru respectiv poate, de asemenea, să autorizeze utilizarea unei alte limbi oficiale a Comunității, însoțită, dacă este necesar, de o traducere oficială în una dintre limbile sale oficiale;

(b) menționează numărul de înregistrare al fermei de carantină.

(3) Atestarea prevăzută la alineatul (1):

(a) ajunge la punctul de control la frontieră înainte de sosirea lotului; sau

(b) este prezentată la punctul de control la frontieră de către importator sau agentul acestuia înainte ca animalele de acvacultură să fie autorizate să părăsească acel punct.

Articolul 9

Transportul direct al animalelor de acvacultură în fermele de carantină

În cazul în care loturile de animale de acvacultură importate în Comunitate sunt destinate plasării în carantină în Comunitate, acestea sunt transportate direct de la punctul de control la frontieră în ferma de carantină.

Vehiculele utilizate pentru acest transport sunt sigilate de către medicul veterinar oficial al punctului de control la frontieră cu un sigiliu inviolabil.

Articolul 10

Monitorizarea transportului animalelor de acvacultură

(1) În cazul în care loturile de animale de acvacultură importate în Comunitate sunt destinate plasării în carantină în Comunitate:

(a) în termen de o zi lucrătoare de la data sosirii lotului la punctul de control la frontieră, medicul veterinar oficial al punctului de control la frontieră notifică autorității competente pentru ferma de carantină locul de origine și locul de destinație al lotului respectiv, prin intermediul sistemului computerizat prevăzut la articolul 20 alineatul (1) din Directiva 90/425/CEE a Consiliului [1] („sistemul TRACES”);

(b) în termen de o zi lucrătoare de la data sosirii lotului în ferma de carantină, persoana responsabilă de ferma de carantină notifică sosirea lotului autorității competente pentru ferma respectivă;

(c) în termen de trei zile lucrătoare de la data sosirii lotului în ferma de carantină, autoritatea competentă pentru ferma respectivă notifică sosirea lotului, prin intermediul sistemului TRACES, medicului veterinar oficial al punctului de control la frontieră care o informase cu privire la expedierea lotului, astfel cum este menționat la litera (a).

(2) Dacă i se confirmă autorității competente a postului de control la frontieră că animalele de acvacultură declarate ca fiind destinate plasării într-o fermă de carantină în Comunitate nu au sosit la locul de destinație în termen de trei zile lucrătoare de la data estimată a sosirii, autoritatea competentă adoptă măsurile necesare.

Articolul 11

Condițiile de plasare în carantină în Comunitate

În cazul în care plasarea în carantină în Comunitate reprezintă o condiție prealabilă pentru introducerea pe piață a loturilor de animale de acvacultură, în conformitate cu articolul 17 sau cu articolul 20 din Directiva 2006/88/CE, sau pentru importurile de astfel de loturi în Comunitate, în conformitate cu capitolul IV din Regulamentul (CE) nr. 1251/2008, loturile trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

(a) carantina trebuie să fie efectuată în aceeași fermă de carantină din Comunitate;

(b) animalele de acvacultură trebuie să fie supuse dispozițiilor privind carantina prevăzute la următoarele articole:

(i) articolele 13, 14 și 15, în cazul speciilor sensibile;

(ii) articolele 16 și 17, în cazul speciilor-vectori;

[1] JO L 224, 18.8.1990, p. 29.

(c) animalele de acvacultură trebuie să fie eliberate din carantină numai prin intermediul unei autorizații scrise din partea autorității competente.

Articolul 12

Măsuri aplicabile în caz de prezență suspectată sau confirmată a uneia sau a mai multor boli enumerate

(1) Dacă, în timpul carantinei, este suspectată prezența uneia sau a mai multor boli în ferma de carantină, autoritatea competentă:

(a) prelevă și analizează eșantioane adecvate, în conformitate cu punctul 3 al anexei II;

(b) se asigură că, în așteptarea rezultatelor de laborator, niciun animal de acvacultură nu este introdus sau înlăturat din ferma de carantină.

(2) Dacă, în timpul carantinei, este confirmată prezența bolii (bolilor) enumerate în cauză, autoritatea competentă se asigură că:

(a) toate animalele de acvacultură din unitățile de carantină în cauză sunt înlăturate și eliminate, ținând cont de riscul de răspândire a bolii (bolilor) enumerate respective;

(b) unitățile de carantină în cauză sunt curățate și dezinfectate;

(c) niciun animal de acvacultură nu este introdus în unitățile de carantină vizate în cursul unei perioade de 15 zile de la data operațiunii finale de curățare și dezinfectare;

(d) apa din unitățile de carantină vizate este tratată în așa fel încât să fie neutralizat în mod eficace agentul infecțios responsabil de boala sau bolile enumerate în cauză.

(3) Prin derogare de la alineatul (2) litera (a), autoritatea competentă poate autoriza introducerea pe piață a animalelor de acvacultură păstrate în ferma de carantină și a produselor obținute din aceste animale, cu condiția ca starea de sănătate a animalelor acvatice de la locul de destinație să nu fie pusă în pericol de boala (bolile) enumerate în cauză.

(4) Statele membre informează Comisia cu privire la măsurile adoptate în temeiul prezentului articol.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII PRIVIND CARANTINA

SECȚIUNEA 1

Specii sensibile

Articolul 13

Durata carantinei pentru speciile sensibile

(1) Peștii sunt plasați în carantină timp de cel puțin 60 de zile.

(2) Crustaceele sunt plasate în carantină timp de cel puțin 40 de zile.

(3) Moluștele sunt plasate în carantină timp de cel puțin 90 de zile.

Articolul 14

Examinare, eșantionare, testare și diagnosticare

(1) Pentru a demonstra absența bolii (bolilor) enumerate în cauză, rezultatele examinării, eșantionării, testării și diagnosticării menționate în anexa II trebuie să fie negative.

(2) Pentru examinare, eșantionare, testare și diagnosticare pot fi folosite animale de acvacultură santinelă, cu excepția cazului în care sunt supuse carantinei specii sensibile la infecția cu *Marteilia refringens*.

(3) Autoritatea competentă determină numărul de animale de acvacultură santinelă care trebuie folosite, ținând cont de numărul de animale de acvacultură păstrate, de dimensiunea unității de carantină și de caracteristicile bolii (bolilor) enumerate și ale speciilor vizate.

(4) Animalele de acvacultură santinelă:

(a) provin din specii sensibile la boala sau bolile enumerate în cauză și se află, dacă este posibil, ținând cont de condițiile lor de viață, într-unul din stadiile lor de dezvoltare cele mai sensibile;

(b) sunt originare dintr-un stat membru, dintr-o zonă, un compartiment sau o țară terță sau dintr-o parte a acestora declarate indemne de boala sau bolile enumerate în cauză;

(c) nu sunt vaccinate împotriva bolii (bolilor) enumerate în cauză;

(d) sunt plasate în unitatea de carantină înainte sau chiar la sosirea animalelor de acvacultură care urmează a fi supuse carantinei și sunt lăsate în contact cu acestea din urmă, în aceleași condiții zootehnice și de mediu.

Articolul 15

Inspecția

Autoritatea competentă inspectează condițiile de carantină cel puțin la începutul și la sfârșitul perioadei de carantină a fiecărui lot de animale de acvacultură.

Atunci când efectuează astfel de inspecții, autoritatea competentă:

(a) se asigură de prezența condițiilor de mediu propice pentru detectarea în laborator a bolii (bolilor) enumerate în cauză;

(b) examinează registrele de mortalitate în timpul carantinei;

(c) dacă este cazul, controlează animalele de acvacultură din unitățile de carantină.

SECȚIUNEA 2

Specii-vectori

Articolul 16

Dispoziții privind carantina aplicabile speciilor-vectori

(1) Speciile-vectori sunt plasate în carantină timp de cel puțin 30 de zile.

(2) Apa din unitatea de carantină este schimbată cel puțin o dată pe zi.

Articolul 17

Inspecția

Autoritatea competentă inspectează condițiile de carantină cel puțin la începutul și la sfârșitul perioadei de carantină a fiecărui lot de animale de acvacultură.

Atunci când efectuează astfel de inspecții, autoritatea competentă:

(a) examinează registrele de mortalitate în timpul carantinei;

(b) dacă este cazul, controlează animalele de acvacultură din unitățile de carantină.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 18

Dispoziție tranzitorie

În așteptarea adoptării metodelor de diagnostic care trebuie stabilite în conformitate cu articolul 49 alineatul (3) din Directiva 2006/88/CE, testele eșantioanelor prelevate pentru a demonstra absența, în timpul carantinei, a bolii (bolilor) enumerate în cauză sunt efectuate în conformitate cu metodele de diagnostic stabilite în capitolul corespunzător fiecărei boli enumerate din ultima versiune a Manualului testelor de diagnostic pentru animalele acvatice („Manual of diagnostic tests for aquatic animals") al Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animală (OIE).

Articolul 19

Data aplicării

Prezenta decizie se aplică de la 1 ianuarie 2009.

Articolul 20

Destinatari

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 12 decembrie 2008.

Pentru Comisie

Androulla VASSILIOU

Membru al Comisiei

ANEXA I

Condiții minime pentru fermele de carantină

PARTEA A

Condiții referitoare la construcție și echipamente

1. Ferma de carantină trebuie să fie o clădire separată de alte ferme de carantină, de alte ferme de acvacultură sau de alte zone de cultură a moluștelor, la o distanță precizată de autoritatea competentă pe baza unei evaluări a riscului care ține cont de epidemiologia bolii (bolilor) enumerate în cauză. Cu toate acestea, o fermă de carantină poate fi situată într-o fermă de acvacultură sau într-o zonă de cultură a moluștelor.

2. Unitățile de carantină trebuie să fie construite în așa fel încât orice schimb de apă între ele să fie imposibil. În plus, sistemul de evacuare a apei din fiecare unitate de carantină trebuie să fie conceput pentru a preîntâmpina orice eventuală contaminare încrucișată între unitățile de carantină sau cu alte unități ale aceleiași ferme de acvacultură sau ale aceleiași zone de cultură a moluștelor.

3. Aprovizionarea cu apă a unităților de carantină trebuie să fie indemnă de boala sau bolile enumerate în cauză.

4. Atunci când instalația de drenare a unităților de carantină este situată într-un stat membru, într-o zonă, un compartiment sau o țară terță sau într-o parte a acestora declarate indemne de una sau de mai multe boli enumerate sau este supusă unui program de supraveghere și de eradicare a unei astfel de boli, aceasta trebuie să dispună de un sistem de tratare a efluenților autorizat de autoritatea competentă. Sistemul de tratare a efluenților trebuie:

   (a) să trateze toți efluenții și toate deșeurile generate de unitatea de carantină în așa fel încât să fie neutralizat în mod eficace agentul infecțios responsabil de boala sau bolile enumerate în cauză;

   (b) să fie echipat cu dispozitive de rezervă cu securitate integrată care să asigure o funcționare continuă și o limitare absolută.

5. Unitățile de carantină trebuie să fie construite în așa fel încât să fie împiedicat contactul cu alte animale susceptibile să răspândească boala sau bolile enumerate în cauză.

6. Toate echipamentele trebuie să fie construite în așa fel încât să poată fi curățate și dezinfectate și trebuie să fie disponibil un echipament adecvat pentru curățare și dezinfectare.

7. Trebuie instalate bariere igienice la toate intrările/ieșirile fermei de carantină și ale diferitelor unități ale sale.

8. Fiecare unitate de carantină a fermei de carantină trebuie să dispună de propriul său echipament, pentru a evita o contaminare încrucișată între diferitele unități de carantină.

PARTEA B

Condiții de gestionare

1. Responsabilul exploatației de acvacultură în care este situată ferma de carantină trebuie să își asigure, prin intermediul unui contract sau al unui instrument juridic, serviciile unui specialist calificat și autorizat în domeniul sănătății animalelor acvatice.

2. Pentru fiecare lot de animale de acvacultură plasat în carantină:

   (a) unitatea de carantină trebuie să fie curățată și dezinfectată și, după aceea, nu trebuie să primească animale de acvacultură timp de cel puțin șapte zile înainte de introducerea unui nou lot;

   (b) perioada de carantină începe doar atunci când au fost introduse ultimele animale de acvacultură din lot.

3. Se iau măsuri adecvate pentru preîntâmpinarea contaminării încrucișate între loturile care intră și cele care ies.

4. Nicio persoană neautorizată nu poate intra în ferma de carantină.

5. Persoanele care intră în ferma de carantină trebuie să poarte haine de protecție, inclusiv încălțăminte.

6. Între membrii personalului sau între echipamente nu trebuie să aibă loc niciun contact susceptibil să provoace o contaminare între fermele de carantină, între unitățile de carantină sau între fermele de carantină și fermele de acvacultură sau zonele de cultură a moluștelor.

7. La primire, vehiculele și echipamentele de transport, inclusiv cisternele, containerele și apa trebuie să fie tratate în așa fel încât să fie neutralizat în mod eficace agentul infecțios responsabil de boala sau bolile enumerate în cauză.

8. Animalele de acvacultură moarte și animalele de acvacultură care prezintă semne clinice de boală trebuie să fie examinate clinic de către un specialist calificat și autorizat în domeniul sănătății animalelor acvatice, iar o selecție reprezentativă de animale de acvacultură moarte și de animale de acvacultură care prezintă semne clinice de boală trebuie să fie examinată într-un laborator desemnat de autoritatea competentă.

9. Metodele necesare de examinare, de eșantionare și de diagnostic trebuie să fie aplicate prin consultarea și sub controlul autorității competente.

10. În plus față de obligațiile de arhivare prevăzute la articolul 8 din Directiva 2006/88/CE, ferma de carantină trebuie să țină un registru referitor la:

    (a) orele de intrare/ieșire a personalului;

    (b) tratarea apei care intră, precum și a apelor efluente, după caz;

    (c) orice anomalie survenită în cursul desfășurării carantinei (pene de curent, deteriorări ale clădirii sau intemperii grave etc.);

    (d) datele și rezultatele prelevărilor de eșantioane destinate testelor.

ANEXA II

Examinarea, eșantionarea, testarea și diagnosticarea animalelor de acvacultură

1. Examinarea, eșantionarea, testarea și diagnosticarea animalelor de acvacultură se efectuează cu grija de a asigura, în ferma de carantină, pe toată durata perioadei de carantină, prezența condițiilor de mediu propice pentru detectarea în laborator a bolii (bolilor) enumerate în cauză.

2. În timpul carantinei, sunt efectuate prelevări de eșantioane, în termen de 15 zile înainte de data de expirare a perioadei de carantină, asupra următoarelor animale de acvacultură:

    (a) totalitatea animalelor de acvacultură santinelă, atunci când sunt folosite astfel de animale;

    (b) un număr adecvat de animale de acvacultură (niciodată mai mic de 10), atunci când nu sunt folosite animale de acvacultură santinelă, pentru a asigura detectarea bolii (bolilor) enumerate în cauză, cu un nivel de încredere de 95 % dacă prevalența estimată este de 10 %.

3. Sub rezerva dispozițiilor articolului 18, testele asupra eșantioanelor prelevate în timpul carantinei trebuie să fie efectuate în laboratoare desemnate de autoritatea competentă, cu ajutorul metodelor de diagnostic care urmează a fi stabilite în conformitate cu articolul 49 alineatul (3) din Directiva 2006/88/CE.